“Segur que el Girona té un vestidor humil i treballador”

“El llistó del Sevilla els últims anys és altíssim, i si s’abaixa una mica el nivell la gent pressiona”
“Agrada veure equips petits que creixen i es fan un lloc entre els clubs grans. Espero que el Girona es mantingui molts cursos”



Dani Bautista perseguit per Paco Gallardo en un Girona-Osca Foto: M. LLADÓ.

Tots els nens somien arribar a primera divisió i vaig estar-hi jugant durant dues temporades amb el Recreativo

Dani Bautista (Sevilla, 25-2-1981) va formar-se a les categories inferiors del Sevilla (dels 9 anys als 21) i va arribar a debutar amb el primer equip en un partit de vuitens de copa contra el Numància, el 15 de gener del 2003. El futbolista va jugar també amb el Girona el curs 2010/11 i, de seguida, es va convertir en el lateral esquerre titular de Raül Agné, en una campanya brillant dels gironins, que van tenir aspiracions fins al darrer mes de competició d’accedir al play-offd’ascens a primera. Retirat el 2016 a l’Oviedo, exerceix actualment de delegat del club asturià.

Format des de petit al Sevilla, suposo que el club que més l’ha marcat.

Sense cap mena de dubte. Gràcies al Sevilla he aconseguit tenir una bona trajectòria en el futbol. Des dels nou anys, en què vaig entrar a les categories inferiors, fins als tres anys que vaig passar al Sevilla Atlético vaig aprendre molt i em va servir per treballar el futur que vaig acabar tenint.

Va arribar a jugar un partit de copa en un primer equip en què va coincidir amb futbolistes de renom.

I tant. Vaig tenir la sort de fer tres pretemporades amb el primer equip i vaig coincidir amb una bona fornada d’excel·lents futbolistes. Compartia habitació amb Javi Navarro, acabava d’arribar al club Dani Alves, Sergio Ramos, Jesús Navas, etc. El grup humà era boníssim i vaig aprendre moltes coses de cada un d’ells.

Ha competit molts anys a segona A, però amb un parèntesi de dos cursos a primera amb el Recre. Content de la seva trajectòria en el món del futbol?

Sí, molt content. No puc demanar més. Tots els nens somien arribar a primera divisió i vaig estar-hi jugant durant dues temporades amb el Recre. Els anys a segona A i també a segona B van ser igual d’enriquidors i vaig aconseguir coses importants.

El final del trajecte va ser Oviedo, un club que també l’ha marcat professionalment i personalment.

Al Sevilla li tinc molta estima per tot el que em va donar, així com al Recreativo de Huelva pels anys a primera, però l’Oviedo, avui dia, és la meva segona casa. Vaig fer una aposta forta deixant la segona A per fitxar per

l'Oviedo a segona B. Vam aconseguir l'objectiu de pujar. Vaig deixar el futbol aquí i ara com a delegat també gaudeixo d'aquest esport, l'equip està en bona línia per lluitar per coses molt grans i estic molt a gust.

Un club que mereix estar a primera per la història, l'afició...

Sí. Aquest club és impressionant. A segona B venien 10.000 espectadors a veure'ns, i és cert que per història, club, afició i ciutat mereix estar a primera.

Va jugar amb el Girona la temporada 2010/11. Com recorda aquell any?

En guardo bons records. La qualitat humana del vestidor era molt gran i sabíem que tots havíem de lluitar al màxim per tenir un lloc a l'onze. Va ser un bon any i fins a l'últim moment vam tenir opcions de classificar-nos per alplay-off. Vam estar-hi molt a gust tota la família i no en tinc cap queixa.

I ara l'entitat viu un somni a primera divisió. Increïble, no?

Me n'alegro molt. Molts clubs petits, per jugadors i altres aspectes mereixen estar a primera i el Girona n'era un. Veure'ls triomfar em fa estar content i, sobretot, per Pedro Alcalá, amb el qual vaig coincidir a l'Almeria i el Múrcia. M'alegro de la seva renovació, la temporada és molt bona i diumenge tenen la possibilitat d'atrapar el Sevilla, tot i que no ho tindran gens fàcil.

Quina és la clau d'aquest Girona? El sistema, la fam dels seus jugadors...

Tot una mica. Per experiència personal, cada vegada que en un club es fa una bona temporada, el grup del vestidor és clau. Segur que el Girona té un vestidor humil i treballador i això és important.

Quan veu l'aspecte de les graderies de Montilivi no deixa de sorprendre?

No. Agrada veure equips petits que creixen i es fan un lloc entre els clubs grans. Tinc família per la zona i en poden gaudir cada cap de setmana. Espero que el Girona es mantingui molts cursos.

Catorze punts de marge respecte al descens, a només dos de l'Europa League. Té el Girona llicència per somiar?

Com tot en el món del futbol el millor és continuar en la bona línia, anar pas a pas i no mirar gaire més enllà. S'ha de ser ambiciós però tocant de peus a terra.

I del Sevilla què en pot dir? Viu en totes les competicions però una mica més irregular que en els darrers cursos.

El llistó del Sevilla els últims anys és altíssim. Si s'abaixa una mica el nivell la gent pressiona. La plantilla és bona i sempre que hi ha un canvi d'entrenador hi ha un procés d'adaptació, i més, si el tècnic ve d'una altra lliga. A poc a poc tiraran endavant i estan vius en totes les competicions.

És el peatge de l'era post-Monchi?

No ho sé. El Sevilla últimament sempre ha estat a dalt i la gent s'acostuma ràpid al caviar. Tenen prou plantilla, un any més, per aspirar a cotes altes.

Veu el Girona amb possibilitats de guanyar al Sánchez Pizjuán?

Montella repeteix forces alineacions i veurem la frescor amb què arriba el Sevilla després del partit de dimarts contra el Leganés. El Pizjuán és molt Pizjuán però el Girona està en un bon moment i pot passar qualsevol cosa. Cada partit és un món i pot passar qualsevol cosa.

Publicat a:
-L'Esportiu. Comarques Gironines 11-02-2018 Pàgina 7

Font del document:
http://www.lesportiudecatalunya.cat/futbolcat/article/1336787-segur-que-el-girona-te-un-vestidor-humil-i-treballador.html